

2. Monument a Sorolla

Joaquim Sorolla (1863-1923), contemporani de Blasco Ibáñez (1867-1928) i Marià Benlliure (1862-1927), pintor, escriptor i escultor, fills predilectes de València, van estar relacionats per l'activitat artística i per forts llaços d'amistat, units també pel seu compromís ideològic amb la societat del moment. Els tres van estar vinculats a Poblets Marítims.

Sorolla va exercir gran part de la seua activitat pictòrica representant les escenes de la València marítima. Recentment, el catedràtic Josep Vicent Boira ha descobert la localització del seu estudi al carrer d'Eugènia Viñes, pròxim al Pòsit Progrés de Pescadors.

El monument, en homenatge al pintor, va ser impulsat per l'Ajuntament de València i el Cercle de Belles Arts. Es va situar en l'arena de la platja del Cabanyal, a l'altura de la Casa dels Bous del Pòsit Progrés de Pescadors. Les obres es van iniciar el 7 de març de 1932, segons el projecte i l'execució d'obres a càrrec dels arquitectes Francisco Mora i Javier Goerlich. Es va inaugurar al desembre de 1933.

El conjunt escultòric estava construït sobre un pedestal de pedra sobre el qual s'alçava el bust de bronze de Sorolla, basat en un bust original de marbre realitzat per Marià Benlliure. L'emmarcava un hemicicle de 10 columnes toscanes amb entaulament clàssic que incloïa la llegenda "València a Sorolla". La riuada de 1957 i la mala conservació van devastar el conjunt, que va romandre derruït durant diversos anys.

En 1963 es va traslladar el monument a la plaça de l'Armada Espanyola, hui plaça de la Setmana Santa Marinera, però només s'hi va conservar el bust. En 1974 es va reubicar, dins de la mateixa plaça, sobre un estany amb dos fonts lluminoses i de fons la portalada de l'antic banc Bilbao Biscaia, d'estil neorenaixentista, obra de Francisco de Mora.